

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KIELCE

z dnia 2015 r.

w sprawie nadania nazwy "Stanisława Mikołajczyka" rondu w Kielcach.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm¹⁾) Rada Miasta Kielce uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Położonemu u zbiegu ulic 1 Maja, Batalionów Chłopskich i Hubalczyków rondu, nadaje się nazwę: *Stanisława Mikołajczyka*. Zapis skrócony nazwy ronda: *St. Mikołajczyka*, zapis nazwy ulicy w systemie informatycznym: *Mikołajczyka*.
2. Usytuowanie ronda określa załącznik graficzny do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Kielce.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodnicząca Rady Miasta Kielce

Joanna Winiarska

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy ogłoszone zostały w Dz. U. z 2013 r. poz. 645, poz. 1318, z 2014 poz. 379, poz. 1072.

Uzasadnienie

Stanisław Mikołajczyk - polski polityk, działacz ludowy. Premier rządu RP na Uchodźstwie, przywódca Polskiego Stronnictwa Ludowego. Jeden z aktywniejszych działaczy polskich podczas II wojny światowej poza granicami okupowanej Rzeczypospolitej.

Urodził się 18 lipca 1901 roku w Dorsten-Holsterhausen. Był synem górnika z niezbyt zamożnej rodziny. W latach 1918–1920 uczestnik powstania wielkopolskiego i wojny polsko-bolszewickiej. Jego pełna patriotyzmu postawa i przywiązanie do ojczyzny spowodowało, że rozpoczął karierę polityczną. W 1922 roku został działaczem Polskiego Stronnictwa Ludowego "Piast". W 1928 r. zorganizował Związek Młodzieży Wiejskiej, co przysporzyło mu sporej popularności w kręgach młodych działaczy Polskiego Stronnictwa Ludowego.

W latach 1931-1935 poseł na Sejm. Współpracował z Wincentym Witosem, co mocno ukształtowało jego poglądy polityczne. Był zdecydowanym przeciwnikiem komunizmu oraz kierującej państwem sanacji. W sierpniu 1937 r. kierował strajkiem chłopskim. Skazany na cztery miesiące więzienia.

Był uczestnikiem kampanii wrześniowej w 1939 r. Zdecydował się na polityczną emigrację. Przedostał się do Francji, gdzie został wiceprzewodniczącym Rady Narodowej. W latach 1940-1943 był wicepremierem i ministrem spraw wewnętrznych w rządzie gen. Władysława Sikorskiego. Od lipca 1943 r., po śmierci gen. Władysława Sikorskiego, premier rządu RP na uchodźstwie. Bezsukutecznie usiłował uzyskać porozumienie z Sowietami, w szczególności dotyczące wschodniej granicy Rzeczypospolitej. Ostateczna klęska linii politycznej Mikołajczyka nastąpiła wraz z wybuchem i upadkiem Powstania Warszawskiego. W listopadzie 1944 r. poddał się do dymisji. Jednak mimo iż formalnie Mikołajczyk nie pełnił ważnej funkcji, wciąż wiele znaczył na scenie politycznej. W opinii obserwatorów, był o wiele dogodniejszym partnerem do rozmów dla Brytyjczyków i Amerykanów, niż wrogo usposobiony do aliantów Tomasz Arciszewski, który po Mikołajczyku objął funkcję premiera.

W 1945 r., zgodnie z porozumieniami jałtańskimi oraz wynikami konferencji moskiewskiej, został powołany na urząd wicepremiera Tymczasowego Rządu Jedności Narodowej, który grupował komunistów i polityków emigracyjnych. Jednocześnie został wybrany na wiceprezesa, a po śmierci W. Witosa na prezesa Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Zasadnicze różnice zdań i poglądów politycznych między Mikołajczykiem i komunistami, rozbieżności dotyczące istoty sojuszu z ZSRR, kształtu przyszłego ustroju politycznego Polski, sprowadziły na Mikołajczyka i całe Stronnictwo ataki ze strony komunistów. Zagrożony aresztowaniem i karą śmierci, w 1947 r. wyjechał z kraju. Po ucieczce na Zachód, uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 listopada 1947 r., został pozbawiony obywatelstwa polskiego. Do końca życia przebywał na emigracji w Stanach Zjednoczonych. Zmarł 13 grudnia 1966 r. w Waszyngtonie.

15 marca 1989 roku, pośmiertnie, przywrócono mu obywatelstwo polskie. W 2000 r. jego prochy zostały sprowadzone do Polski. Został pochowany na Cmentarzu Zasłużonych Wielkopolan w Poznaniu.

1 czerwca 2000 r. w uznaniu wybitnych zasług dla niepodległości i suwerenności Rzeczypospolitej Polskiej odznaczony został pośmiertnie Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski.

Nadanie nazwy Stanisława Mikołajczyka rondu w Kielcach ma na celu uczczenie jego zasług.

(Źródło internetowe: http://pl.wikipedia.org/wiki/Stanisław_Mikołajczyk, http://www.sww.w.szu.pl/index.php?id=biografia_stanislaw_mikolajczyk, - dostęp 13 kwietnia 2015 r.)

Rondo położone jest na części działek oznaczonych w obrębie 0005 numerami 130/13, 130/11, 231/28, których właścicielem jest Miasto Kielce na prawach powiatu, w trwałym zarządzie Miejskiego Zarządu Dróg.

